

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De contritionis veritate aureum opus Fratris Joa[n]nis
Viualdi de Monte regali. ordinis fratrum predicatoru[m]
sacre pagine professoris**

Vivaldus, Joannes Ludovicus

[Augsburg], 1518

VD16 V 1772

Q[ue], ad vera[m] [conn]tritione[m] requirit[ur] motus liberi arbitrij
tende[n]tis in deu[m]. [et] plura notabilia valde pulcra aperiunt[ur].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30734

gustin⁹ in libello de vera z falsa pnia ait. Laborat em mens patedo erubescere: z qm verecundia magna e pena: q erubescit p chio fit dign⁹ misericordia. Hinc Greg. in. xxij. li. moral. ait. Hec sunt vere humilitat⁹ insignia: iniquitate sua cog⁹ scere: z cognita voce confessionis apire. Quare aut p⁹tritis atq⁹ efficacie sit confessio sacramentalis q fit ore sacerdoti. Considerari pot⁹ ex p⁹trute confessionis cordis de q David in psal. xxxj. ait. Dixi p⁹tritebor aduersum me iniusticia mea dno: z tu remisisti impietate p⁹ri mei. Sup q Aug. z h⁹ de pe. dist. j. de sic. Magna pietas dei vt ad sola pmissione p⁹ta dimiserit. Nodu p⁹nunciat ore z tamen laus deus audit in corde: qz ipm dicere qli quoddam p⁹nunciare est. votu em p opere reputat. Hec Augu. Ideo tante dignitatis est p⁹fessio atq⁹ p⁹tritis vt ad baptis mi p⁹trite conet pducere penitente. Et p⁹rie vt idem Augustin⁹ in li. de pnia testat. Confessio est salus animar: dissipatrix vicior: restauratrix p⁹tritu: oppugnatrix demonu. Quid plura: Obstruit os inferni: portas aperit paradisi. Etiam veru p⁹stritu satisfactio ad p⁹tritione requirit sicut magistralis diffinitio p⁹tritionis exprimit: qua dicit. Contritio est dolor de p⁹tris voluntate assumptus cu p⁹posito p⁹triti z satisfactio. Semp em vere p⁹tritione est annexu p⁹positum p⁹triti z satisfactio: vt dicit Tho. Albert⁹: Durandus: Petr⁹ de palude ac ceteri doctores theologi in. iij. sniaz. di. xvij. sine q no pot esse p⁹tritio. Un est am Irido. in. ij. li. de sum. bo. ca. xij. de sic. Ille p⁹nam digne agit q reatu suuz satisfactio legitima plagit. Hinc Hugo. in. iij. libro de mysterijs ecclie dicit sic. Penitencia appellata est quasi punitia: eo q ipse ho in se penitendo punit qd male admisit. Tria em q sunt in p⁹stritione pectus. i. ipm pectus: sonus: z manus. significat q pnia est de his q mere z voce z opere peccauim⁹. Hec Hugo Et Irido. vbi s. ita pcludit dices. Quauis p p⁹nam p⁹tritio p⁹tritor sit: sine metu tn ho esse no debet: qz penitens satisfactio diuino tm pensat iudicio non humano. Proinde qz miseratio dei occulta est: sine intermissione flere necesse est. Neq em vnq oportet penitente h⁹ d p⁹tris securitate. Na securitas negligencia parit: negligencia aut sepe incautu ad vicia trasacta reducit. Hec Irid. Patet itaq ex dictis q ad vera p⁹tritione requirit veru p⁹positum ad tria directum iuxta prelocuta.

Diffinitio magistralis contritione.

Q. ad vera p⁹tritione requirit motus libertarbitrij tendens in deū: z plura notabilia valde pulcra aperunt.

Quinto ad vera p⁹tritione requirit motus libertarbitrij. Est aut liberu Libertarbitrij qd arbitriu (vt dicit docto. catholicus) libera potestas z habitas voluntatis ronalis q ho pot eligere z rone iudicare vel discernere. Aug. qz in li. de gra z libero arbitrio diffinit libertarbitriu sic. Libertarbitriu e facultas voluntatis z ronis q bonu eligit gra assistere: z malu gra desistere. Jo fm Tho ma in. iij. li. p⁹ gertiles. ca. clv. Potestas libertarbitrij est respectu eoz q sub electione cadut. Ideo nota q motus libertarbitrij est duplex. Unus quide q voluntas vel mes humana p desideriu tendit in deū. Et est ali⁹ motus q detestatur p⁹tritu. Un scus Tho. in. j. q. cxij. ar. v. de: q iustificatio impij est quida motus q mes humana mouet a deo: a statu p⁹ri ad statu iusticie. Oportet igit q mens humana fm motu libertarbitrij se habeat ad vtrūq extremoz: sic se habet corp⁹ localit motu ab aliquo mouete ad duos terminos mor⁹. Manifestu est ar i motu locali corpoz: q corp⁹ motu recedit a termino a q: z accedit ad terminu ad que. Un optet q huana mes du iustificat p motu libertarbit. recedat a p⁹to z accedat ad iusticia. Intelligit ar iste recessus z access⁹ i motu li. ar. fm d⁹ testatione p⁹ri z desideriu sumi boni. Jo Aug. sup Jo. expones illd: me⁹ ena r⁹ aut sugit: sic ait. Affectioes nre mor⁹ aiaz sūt. Hic g mot⁹ libertar. qz mes huana p desideriu rapit i deū z pligit deo: e dilectio dei sup oia q ad remissio

Motus libertarbitrij est duplex.

De contritione

ne peccati est necessaria: quia sicut dicit sanctus Thomas in 1. 2. 2. q. 87. ca. clviij. Dilectio ad deum sufficit mentis hominis firmare in bono precipue si vehemens fuerit. Displicet tamen aut culpe preterite cum fuerit intensa magnam affert dolorem. Unde per vehementiam dilectionis dei et odium peccati preteriti excludunt satisfactorie vel purgatorie penam. Et si non sit tanta vehementia quae totaliter penam excludat: tamen quanto vehementius fuerit tanto minus de pena sufficit. Hec Thomas. Est ergo summum remedium contra peccatum redire ad cor et querere illud in dilectione dei. Nam cum homo dolet de peccato commisso: in quantum peccatum est offensa dei: vel deum super omnia sibi dilectum sequitur ex hoc una generalis detestatio siue displicentia omnium peccatorum mortalium in anima rationali quae necessaria est per complementum vere contritionis. Unde super illo propheta Lucae vi. ca. Dimissa sunt et peccata vestra: quoniam dilexit multum: dicitur gloria. Quae fervor dilectionis charitatis in ea rubigine destruxit peccatorum. Et Proverbia x. c. Uniuersa delicta operit charitas. Primum ergo quod motus libertarbitrii fertur ad duo: vult quidem unum et negat aliud. Nam querit ad deum et sibi detestatur peccatum: sic etiam corpus sibi recedendo ab uno loco accedit ad alium. Et sicut ignis statim cum est generatus movetur sursum: sic motus libertarbitrii quod est velle et nolle: consentire et dissentire: non est successivus: sed instans et simul amplectitur deum et fugit peccatum. Sicut enim ad charitatem pertinet diligere deum: ita etiam ad charitatem pertinet detestari peccatum. Quod fervor dilectionis de necessitate habet se cum iustitiam odium peccatorum. Nota ergo duo ex super dictis. Primum contra sit effectiva et per se illius motus libertarbitrii: quae anima peccatrix per estuaria desideria rapit in deum tanquam in summum bonum sibi super omnia dilectum. Est enim causa totius bonitatis ac perfectionis nostrae in deum et proximum. Unde Chrysostomus in homilia quae incipit. Dulce te peccata res: dicit sic. Libertas quippe arbitrii nos creavit deus ut voluntate nostra cum adiuutorio dei quod volumus faciamus. Si publicanus es: potes fieri euangelista: si blasphemus es: potes fieri apostolus: si laicus es: potes paradisi colonus effici. Si magus es: potes deum adorare. Non est ulla malicia quae per penam non soluat: et tamen tanquam principia malitiae generatur: hos elegit Christus. ut nemo se visus in fine despiciat. Noli mihi dicere Peccatorum: quod dicitur. Noli mihi dicere: peccavi. Et quod dicitur. Medicum habes: voluntate sua si volueris emendare te et cupientem et petentem. Cum enim non subsisteres fecit te. Et quod puerus effectus es multo magis emendare te poterit. Accepit enim limum terre et formavit hominem. Dicitur mihi si nosti quod de terra carne fecerit: quod nervos quod ossa: quod cutem: quod venas: quod oculos: quod palpebras: quod odoratum: quod linguam: quod pectus: quod manus: quod pedes: quod viscera: quod singula operatus sit membra: Nonne terra erat quod lacebat: nonne una substantia? Et introiit artificis virtus et varia operatus est creaturam. Nam quod poteris dicere qua arte creatus sis: Sic neque dicere poteris quod genere curant vulnera tua: Ut enim ignis cum in vepres ac spinas immisus fuerit comburit et consumit fragilem materiam: sic multo magis voluntas dei nostri delet et explet peccata et radicibus auulsa consumit. Sed forsitan dices. Quod poterit peccator sibi esse scis: Noli inquirere rationem: sed clementer ac benignitatem diuine attribue. Sed dices. Gradia sunt peccata mea et imensa scelera mea quae est sine peccato. Sed inquit. Ego pessime et super omnem hominem. Sufficit tibi ad placandum deum: peccare desinere et benefacere. Dile inquit tu per iniquitates tuas ut iustificeris: recognosces quod peccasti. Si agueris initium correctionis factum est tibi. Superius ergo inest esto: effunde lachrymas: neque ei aliquid quod effudit meretrix illa: sed lachrymas ad penam sociaute: et ipsa comite puenit ad fontem. Hec Chrysostomus. Eosequitur illa dilectio dei super omnia quae fleuit in peccato ex motu libertatis. ar. redentem in deum est diligenter consideranda atque charo corde custodienda. Nam talis dilectio est causa generalis detestatiois peccatorum. Si enim displicet homini aliquid peccatum eo quod sit deum super omnia sibi dilectum: oportet etiam ex consequenti ut displiceat sibi omnia peccata mortalia. Quod talis dilectio dei super omnia est penitentia necessaria ad veram penitentiam: quod facit viscerare omnia mundana propter deum: ut dictum est.

Quid est amare deum super omnia.

Optimum remedium contra peccatum est redire ad cor et quod

Nota effectiva motus libertarbitrii Nota pulchritudinem Chrysostomus.

Nota similitudo.